

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

VALLEKILDE HØJSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN 1988

Fra
Vallekilde Folkehøjskole

95

Udgivet af Selevsforeningen

1988

FRA VALLEKILDE
FOLKEHØJSKOLE

95

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN
1988

Årsskriftet 1988

Elevforeningens årsskrift tager i år udgangspunkt i billedkunsten.

Samtidig realiseres også et mange-årigt ønske om en registrering af højskolens mange kunstværker.

Jørn Fugl behandler i sit essay forholdet mellem fiktion og virkelighed, sådan som TV præsenterer os for store sportsbegivenheder.

John Larsen tegner sit idealbillede af en ny TV-kanal.

Holmer Trier har med sædvanlig tålmodighed berettet om højskolens historiske billeder til Jørn Fugl, der har forestået registreringen.

Annemette Lichtenberg fortæller om tilblivelsen af skolens aktuelle elevbilleder.

Herdís Veit fortæller om kulturplanlægning og borgerengagement, der visner, når det forvaltes i det kommunale fællesskab.

Som gæst skriver filmkonsulent, højskolelærer Niels Jensen om kortfilm - »Filmkunstens folkebibliotek«.

*Jørgen Vestergaard: Den store Dag. 1975.
Foto: Statens Filmcentral.*

*Jørgen Vestergaard: Den store Dag. 1975.
Foto: Statens Filmcentral.*

Filmkunstens folkebibliotek

Engang hen i halvfjerdserne fandt vi i Statens Filmcentrals programredaktion ud af, at det var på tide at få lavet en filmisk beskrivelse af og opgør med den blanding af kirkelig handling, borgerlig veldædighed og kommercialisme, der hedder konfirmation. Og som tænkt så gjort. En henvendelse til instruktøren Jørgen Vestergaard foranledigede, at han gik i gang med en research, der nogle måneder senere blev til et egentligt oplæg. Men unægtelig et oplæg til en film af en noget anden karakter end den, vi havde forestillet os. For os var nemlig opgøret nok så vigtig som beskrivelsen. Vi ville en polemisk film med en sådans utålmodighed og insisteren. Vort ærinde var dybest set moralsk. Tempelrensning var, hvad vi ville.

At konfirmations-fænomenet kunne – og vel stadig kan? – trænge til et ordentligt skud for boven, er der vel heller næppe nogen som vil være uenige i, men det, der var sket for den researchende filminstruktør, var, at virkeligheden afslørede sig som værende mere sammensat og ikke mindst mere selvmodsigende end det udgangspunkt, programredaktionen havde givet ham, lod ane. Hvad Jørgen Vestergaard så var, at nok var udvendigheden påfaldende ved hele konfirmationshalløjet, men at udsathedens ikke desto mindre var det samme halløjs underkant. Han så, at stadiet mellem barn og voksenalder bliver ritualer og traditioner bekræftelser mennesker kan støtte sig til sig, som de kan det i andre livsafgørende men svare overgangstilstande. Ved begyndelsen, ved brylluppet og ved begravelsen. Vestergaards film blev med andre ord ikke kun et opgør – for det blev den også – men den blev først og

fremmest en opdagelse. Den blev udtryk for erfaringer gjort undervejs, mere end den blev apriori stereotyper. Den fastholdt sit kritiske blik, sin anfægtelse af det veldædige halløj, men den anfægtedes selv af dén anden side af sagen, den samtidig fik øje for.

Og det blev den selvfølgelig en bedre film af. I dokumentarfilmen ved man aldrig, hvad man finder frem til, siger en af genre's ypperste udøvere, og der er – også i dansk dokumentarisme – stærke eksempler herpå. Dola Bonfils vidste meget om politiet, da hun gik i gang med sin film derom. Men hun vidste intet om, hvilken dagligdag – hvilken konkret virkelighed – der ville møde hende på Glostrup Politistation, hvor optagelserne fandt sted. Og film er konkret. Det vi ser, det ser vi. Så hvis instruktøren i øvrigt er tro mod sine oplevelser, så kan han eller hun have så mange forhåndsforestillinger – og dem kan vel ingen undslå sig? – som tænkes kan. Det får ikke hjælpe, hvis den erfarede vikelighed vil noget andet. Dolas amerikanske kollega Frederick Wisemann håbede, da han i det hektiske år 1968, hvor strissere og demonstranter tørnede sammen, gik i gang med sin politifilm, at nu fik han da endelig chancen for at vise, hvilke svin strømmerene var. Men, tilføjer han – *the experience was very different from that.*

Dokumentaristen er med andre ord et menneske med det åbne blik. Så langt så godt. Men alligevel ikke godt nok. For han skal samtidig vide at sætte sit umiskendelige præg, sin personlighed, ind i det, han har set. Sådan som det da også er tilfældet i de tre her nævnte eksempler på dokumentarisme. Ingen af disse film er propaganda, agitation eller reklame. Instruktørerne har set på et stykke virkelighed, hvis udfoldelse har interesseret. Siden har de i klippebordet forholdt sig til det set. De har skrevet et essay i levende billeder i stedet for i ord.

Vor filmessayistiske hævde går tilbage til trediverne med Poul Henningsens Danmarksfilm som den første – og stadig ti-

*Dola Bonfils: Politiet i Virkeligheden. 1975.
Foto: Statens Filmcentral.*

*Dola Bonfils: Politiet i Virkeligheden. 1975.
Foto: Statens Filmcentral.*

årets betydeligste – titel med holdbarhed ud over det dagsaktuelle. Men lampisten er nu ikke en hovedskikkelse. Kun en sjælden, lysende gæst. Den afgørende figur i det lange træk fra dengang til nu blev Theodor Christensen, der sammen med Karl Roos skrev vort første filmteoretiske værk, og som efterhånden lavede en række film, der funderede temperament, stil og praksis.

Skulle det i kort begreb formuleres, hvori forskellen på filmene dengang og nu består, så har den med denne artikels indledende henvisning til Jørgen Vestergaards konfirmationsoplevelser at gøre. Er holdningen i dag den, at det er umuligt at vide, hvad virkeligheden har i gemme, før man har været midt i den, så var de klassiske instruktører ikke i vildrede eller tvivl. De kendte verden, før de beskrev den! Så lidt som i dag stolede de på forhåndsforestillinger, men de havde en i forvejen konsolideret idé med det, de ville. De byggede på et fortolkningsapparat. Derfor skræmte agitation ikke. Ordet propaganda var ubelastet. Og folkelig opbyggelighed den egentlige drivkraft. I 1938 skrev Theodor Christensen en introduktionsartikel – Dokumentary, Hvad er det? – hvori det hedder: »Propaganda er sjælen i Documentary, hvor hårdt, sagligt og ukunstnerisk det end kan lyde. Propagandaens betydning følger nødvendigt af den dokumentariske films problemstilling. Den ønsker at dramatisere virkeligheden, at bringe de forskellige faktorer i konflikt på lærredet. Men det gives intet drama uden en løsning, man kan kun præsentere en konflikt under en bestemt synsvinkel – og så driver man propaganda«.

Og det er altså mellem disse poler – fra trediverne, hvor virkelighedens beskaffenhed erkendtes til firserne, hvor selve det at lave en film bliver en erkendelsesproces, at vor dokumentarisme har udfoldet sig med mange mellemfaser og -former i indbyrdes dialog undervejs. Altsammen til almenvællets gavn!

Hvad det sidste angår – det der er til bedste for os alle – så er nytten i den forbindelse intimt forbundet med det distributi-

onssystem til skoler, foreninger, biblioteker og snart – takket være videoudgaver af filmene – til privatpersoner, der er udviklet af Statens Filmcentral gennem halvtredsindstyve år.

Statens Filmcentral er med andre ord for filmkunsten, hvad bibliotekerne er for litteraturen. På institutionens hylder står mere end 1400 titler til brugernes rådighed, i øvrigt ordnet efter bibliotekernes decimalsystem og med 259.273 udlån i 1987. Det er ikke mange af fagområdernes discipliner huset ikke kan levere bud på, og hvad den filmiske skønlitteratur angår, så er også novellen og lyrikken plejet.

Men Statens Filmcentral er ikke kun et bibliotek. Institutionen rummer også et forlag ledet af en programredaktion, der råder over en årlig bevilling at sætte film i gang for på omkring en halv snes millioner. Ikke mange penge i denne sammenhæng, hvorfor co-produktionspartnere er en absolut forudsætning for at opretholde en rimelig fornyelse. Og disse er så ud over private fonde først og fremmest Landscentralen for Undervisningsmidler, Danmarks Radio og Det danske Film-institut.

Samarbejdet med hine institutioner øger ikke alene antallet af titler i SFC's katalog, men gør det også muligt at sætte sære og utraditionelle film i gang, der ikke indlysende hører hjemme hverken under den ene eller den anden af mediets forvaltere. Avantgarden får altså en chance, ligesom den film, hvis længde eller emne gør den akavet for biograferne eller fjernsynet, kan få det.

Allerede i trediverne gjorde Theodor Christensen opmærksom på, at undervisningsmateriale til skolebrug er én ting, filmkunst noget andet. Også når det gælder dokumentarfilmen. »En almindelig undervisningsfilm eller belærende kulturfilm er ikke dokumentarisk«, hævdede han. »Naturhistoriske film, rejsefilm osv. nøjes med at forklare *hvordan*, de beskriver virkeligheden, men fortolker den ikke. Mange film, der kunne være dokumentariske, indskrænker sig til at være

Theodor Christensen

instruktive...«. Han betonedede med andre ord den personlige signaturs afgørende betydning for bestemmelsen af, hvorvidt noget er at regne for dokumentariske – her et synonym for filmkunst – eller ej.

Ved filmlovens revision i 1982 kom denne holdning til at få betydning ved udformningen af formålsparagraffen for SFC, idet denne nu understregede ikke blot husets pædagogiske forpligtelser men også dets kunstneriske. »Statens Filmcentrals opgave er at fremme oplysning, uddannelse og kunstnerisk og kulturel aktivitet...«, hedder det i dag. En målsætning der har fået så meget mere relevans efterhånden som Landscentralen for Undervisningsmaterialer leverer netop *materiale* – instruktionsfilm – til skoler af enhver art og på et hvert trin.

Så opgaven for SFC er til at få øje på, og kun dårer ville vige uden om den, så frydefuldt lokkende den forekommer. At være vækstlaget i vor filmkunst ved at varetage eksperimentet, novellen og det filmiske essay. Hvis vel at mærke eksperimentet forstås som det at ane en mulighed, se de indlysende farer og så gøre det alligevel uden ærgelse ved fejlslag – for det er eksperimentets ret at mislykkes, ellers var det jo blot endnu en sikker satsning – men i håb om, at der af det aldrig før prøvede vil fødes en sjælden og varig lyksalighed. Hvis novellen

er den form for fortælling, der i et kort forløb og gennem færdig tegnede karakterer indkredser og afdækker menneskelige reaktioner ofte udfoldet under pres og set enten i komedien eller i psykodramatisk belysning. Og *hvis* endelig det filmiske essay har den samme karakter, som Jacob Paludan – selv en mester i genren – mente burde signalere det litterære. På spørgsmålet: Hvad er et essay? svarede han: »Essayets område er ... det vigtigste af det vigtige: Liv og død, ungdom og ældre år, hvordan livet rettelig leves og dermed forholdet mellem dyd og last, alt andet end uvæsentligheder. Hertil slutter sig, at ved essayistens indsats af personlig mening og hensigt trods aldrig så megen free play of the mind frigør han sig for berøring med causeriet, der både kan være underholdende og direkte morsomt, men hvis sigte er lavere, svarende til hvad man kalder søndagsblad-niveauet, det facile«. Endelig citerer Paludan sin engelske kollega Charles Lamb, der definerede essayet som forfatterens dialog med sin læser.

Og smukkere kan da heller ikke Statens Filmcentrals anliggende bestemmes end som det, at være huset for filmkunstens samtale med sine læsere. Den samtale der, som man i Grundtvigs fædreland vil vide, er forudsætning for alt menneskeliv. I og udenfor skolen.

Niels Jensen

Olympiske billeder

Man fortæller mig at de olympiske lege i Seoul var en begivenhed der fandt sted, i den *virkelige* verden, med *virkelige* mennesker som deltagere og tilskuere.

Jeg tvivler.

Det jeg husker, er en flimrende kæde af billeder uden påviselig sammenhæng, bragt til mig i sene natte- og tidlige morgentimer – oven i købet insisterende på, at de foregik..... i morgen.

Graden af uvirkelighed blev større, efterhånden som billederne viste tegn på evig gentagelse: det samme svømmestadion dag efter dag, de samme svømmere der forsvandt i vandet, for at dukke op i samme rækkefølge som i går, fulgt på vej af de samme speakerkommentarer.

Når scenen skiftede til boksehallen, havde det samme effekt som et scenskift på teatret: en kortvarig opvågnen og opmærksomhed, nye agerende blev præsenteret og en sidehandling kunne tage sin begyndelse. Men snart – den samme gentagne uvirkelighed: en speakerkommentar, hvis nærmere inspirationskilder må være det absurde teater, hvad angår sammenhæng og fornuft, og det religiøse ritual, hvad angår forudsigelighed. I bokseringen spiller de den samme scene igen og igen: En *primitiv* syd-koreaner snyder sig til sejren over en *hæderlig* østeuropæer eller en *modig* amerikaner, med velvillig assistance fra *bestukne* argentinske og filippinske dommere og kampledere.

På atletikstadion gentager gentagelsen sig. Skuespillet er større anlagt her, med mange forskellige sidehandlinger. Til gengæld er mange af akterne dræbende lange uden dramatisk

udvikling, – og som i alle kedelige skuespil er det fejlene og fiaskoerne der fæstner sig: Jürgen Hingstens tyvstarter og diskvalifikation, Daley Thompsons splintrede glasfiberstang og de engelske mellemdistanceløberes totale kollaps.

Jeg vil nødig misforstås! Jeg elsker TV-transmissioner fra de olympiske lege på den anden side af jordkloden. Elektroniske signaler der – efter en mindre omvej ud i verdensrummet frembringer identificerbare billeder på et B&O-fjernsyn over sin bedste alder – søvnigt iagttaget en gryende morgenstund i det nordvestlige Sjælland.

Men som det fremgår må jeg sige fra når speakeren tåbeligt insisterer på at jeg er vidne til et stykke virkelighed. Den fysiske og psykiske distance til Seoul er for stor. Afstanden mellem olympiadens popbudskab om fred og harmoni og tåregassen mod studenterne i Seouls gader kan ikke overvindes, og Poul Erik Andersons falsestemme bringer ikke os foran TV-et en millimeter nærmere den fysiske, sociale virkelighed, begivenheden måske udspiller sig i.

Tilbage bliver der en lang række billeder af stor styrke og tydelighed – for det kan idrætten: bringe os billedmæssigt tæt på mennesker der har anbragt sig i så pressede og ekstreme situationer, at de afspejler dybe følelser vi kun modvilligt vil genkende hos os selv.

Et billede kræver rammer. På den virkelige sportsarena bliver billedet væk i forvirrende og uoverskuelige detaljer. I TV-producerens hænder forvandler den samme begivenhed sig til en serie af strukturerede, beskårne billeder der serverer oplevelsen lige foran vore undrende øjne. Enkelte billeder huskes oven i købet stadig:

Udspringeren Greg Louganis i et indledende spring på 3-meter vippen. Udspring er – som redskabsgymnastikken – først og fremmest kropsbeherskelse, og dernæst evnen til at udstille sin krop så fordelagtigt som muligt. Og Louganis har, om nogen, denne udstråling. Han formår dette, at samle alles opmærksomhed når han koncentrerer sig før springet. Vi ånder i samme takt som han. Vi samler al vores energi når han

samler sin. Vi springer – ikke en muskelfiber er forkert placeret, kroppen er strakt og nakken bøjet, da vi skal passere vippen på vej mod det korrekte, næsten tavse nedslag. Men vi passerer *ikke* vippen. I et smertende sekund rammer Louganis' hoved kanten af vippen, og den hjerne der styrer dette veltrimmede legeme, går et øjeblik i sort. Resultatet er forbløffende. Kroppens spændte streng bliver blød og uordentlig som uldgarnet i mors strikkesøj, og nedslaget plask virker næsten usømmeligt muntert. Et øjeblik bliver atleten næsten menneskelig – sårbar og åben, istand til at give sig hen, måske ligefrem til at elske?

Da Louganis kommer op af vandet er han den samme som før: den utilnærmelige og uopnåelige, der mestrer iscenesættelsen af sin egen optræden. Men vi andre vil helst huske ham i det korte øjeblik mellem 3-meter vippen og bassinoverfladen, hvor den spændte streng blev til en klump uldgarn.

Et andet billede:

Den fornærmede dreng. Den sydkoreanske bantamvægter Byun Jong-II svigtede de indgåede aftaler og klare forventninger og boksede så fatalt dårligt at dommerne nødvendigvis måtte give hans modstander sejren (selv om en enkelt dommer ikke sådan løb fra sit ord, men stædigt fastholdt at sydkoreaneren skulle vinde). Kaos brød løs - i og uden for ringen kæmpede alle mod alle - og Jong-II så sin chance: Det ville være frygteligt at leve med skammen over at have tabt, så i stedet formåede Jong-II at fortrænge enhver erindring om kampen hos publikum, og henlede opmærksomheden på sin egen sårede stolthed - og arrangørerne gav ham de bedst mulige betingelser for hans optræden. Da ringen blev ryddet blev Jong-II siddende (i neutralt ringhjørne) i heroisk fortvivlelse over verdens ondskab – og efterhånden kanaliseredes al opmærksomhed over på den slagne kriger. De følgende kampe i ringen blev aflyst – dyster musik blev spillet over højtaleranlægget, og lyset i salen dæmpet. Efter en halv time slukkedes al lys i salen bortset fra en skærende spot på Byun Jong-II, der på 67 minutter hævdede sig fra at være en middelmådig bantamvægter

på en dårlig dag, til en mytisk skikkelse og et nationalt samlingspunkt. Hans perfekte timing af skuespil og religiøst ritual antydede større evner som politiker end som bokser. Men det var sportens arena der blev hans platform.

Der er utallige billeder - flimrende og usammenhængende - fascinerende. Den lille marokkaner Brahim Boutaib, der i dyb forundring over at have lagt feltet i 10.000 m en halv baneomgang bag sig, nærmest baglæns småsnublede over målstregen, uden at ane hvor tæt han var på en verdensrekord, og som først begyndte at løbe stærkt igen, da det gik op for ham at han faktisk havde vundet, og han i en blanding af eftertænk-som undren og overstadighed gavmildt delte fingerkys ud over hele stadion.

Så forskellige er billederne - så mange betydninger kan der lægges i dem - en rigdom af fortolkninger til brug i egen hverdag. Men at kunne bruge disse billeder fra en fascinerende og uvirkelig verden til noget konstruktivt i sit eget liv kræver dog vist at »billedkiggeren« engang imellem får lettet sig fra so-faen og prøvet livet af i »virkeligheden«, så ikke fjernsynets bugtalere får held til at overbevise os om at *billedet er virkeligt* - men flot er det.

Jørn Fugl

Go'daw jeg hedder Larsen og jeg har et godt tilbud til dig

Go'daw jeg hedder Larsen og jeg har et godt tilbud til dig!

I min nye TV kanal skiller vi skæg fra snot. Der skal være både underholdning, oplysning, sport, nyheder og alt hvad der ellers er mulighed for at afspejle på en TV kanal, men...

»Jamen hvor er så forskellen?«... smældet og ironien i spørgsmålet trænger mig straks i defensiven og gir' mig røde ører. Jeg forsøger spagt at forklare mine primitive tanker om en virkelighed, der ikke altid er i 24 afsnit à 50 minutter, men holder hurtigt inde. Mediet har jo nogle betingelser og deriblandt tidsbegrænsetheden, så jeg prøver igen lidt mere modig end før.

Min kanal skal ikke være et alternativ, og den skal ikke udvikles i en konkurrence med de allerede eksisterende kanaler i den danske æter. Nu kan jeg igen høre spørgsmål i det fjerne: »Jamen konkurrence er da sundt« og et næsten citat fra for ca. et år siden: »DR bliver kun bedre hvis den får konkurrence!«. Nu bruser blodet i mine årer, og jeg føler mig foranlediget til at sige noget generelt om konkurrence. I de sidste år er der i vores samfund forsøgt fremelsket en menneske- og holdningstype, der gør hensynsløs mellem menneskelig konkurrence til en dyd. Det følgende er godt nok et oversat citat fra et magasin i vores EF partnerland Tyskland (Spiegel), men jeg tror ikke det gør nogen forskel i indhold:

»Der er ingen opskrift på succes. Den, der vil have succes, har først og fremmest brug for en ting, den faste vilje til at få det. Ønsket om at gøre karriere, koste hvad det koste vil. Ingen opskrift altså, men retningslinier, prioriteringer, de store linier og en marketingstænkning,

hvad ens egen personlighed angår (!)« (her citeret efter Dieter Duhm: Varestruktur og ødelagt mellem menneskelighed. Borgen 1975).

Dette citat viser tydeligt for mig, at konkurrence netop ikke udvikler kvalitet og indhold, men kun den strategiske tænkning, der skal udmanøvrere eventuelle faremomenter på ens egen vej frem. Om det er gået sådan med den nye danske TV station TV2, skal jeg indtil videre lade stå usagt. Konkurrence udvikler et menneske med en særegen psykisk konstellation, der ligefrem er blevet sat på ordsprog: »Den enes død - den anden brød«, hvilket henviser til den objektive kendsgerning, at hvis de andre får fiasko, bliver det lettere for en selv at få succes. Konkurrencemennesket oplever sine medmennesker som rivaler, og kan kun glæde sig over andres succes hvis den indirekte kommer en selv til gode. Sat på spidsen kan man sige at vi har udviklet en mennesketype, der kun føler tryghed i sit eget liv, jo mere det ser andre mennesker lide. Hvis vi ser på vores medier, for den sags skyld på hele den vestlige verdens udbud af massemedier, mener jeg at det ovenstående let bekræftes. En hurtig analyse viser, at andres nød og ulykke - jordskælv, flystyrt, vold og død - prioriteres som de bedste nyheder, og de grumme beretninger læses med en vis sadistisk fryd over, at det ikke er en selv der rammes, og bekræfter herved ens egen trygge tilværelse. Hvis nogen skulle være kloge nok til at flygte fra begivenheder af ovenstående art, sørger vores flygtningepolitik let og elegant for at begivenhederne forbliver hvor de skal, uden for vores rækkevidde.

Det står endnu ikke helt klart hvornår kanalens »Nyheder« skal programsættes, men målet står helt klart. Vi skal stille de spørgsmål, der er nødvendige for at nå ind til væsenets rod (den er vist hørt før), også når vore politikere og bureaukrater i timevis kan tale om emnet kun ud fra deres egen bevidsthed. Hvis de ikke kan, må vi selv give svarene. Når en forsamling af mennesker, der kalder sig et politisk parti, har valgt en eller flere tillidsmænd til at tale deres sag, og disse viser sig at være falske, så skal disses falskhed fremstilles i al offentlighed. Vi

vil ikke føle os forpligtede til at tage en miljøminister, der kan skifte principiel holdning fra dag til dag, alvorligt.

Vi vil ikke bare afspejle de meninger, der flyder fra ethvert hold, vi vil dissekere dem og vægte dem retfærdigt. På nuværende tidspunkt af den debat, der foregår omkring begrebet med den inkonsekvente benævnelse brugerbetaling, vil vi indtil svaret bliver sagt klart, stille Scharnbergs spørgsmål igen og igen: »Hvem er det der betaler for de såkaldt gratisydelse?«, og vi vil hele tiden vende os imod rimeligheden af, at der pludselig skal være kulturafgift $\times 2$ på et medie som igennem årtier nu har vist sig som flere generationers vægtigste kulturelle udfoldelse – jeg tænker selvfølgelig på musikken og hermed den planlagte afgift på bibliotekernes udlån af plader, bånd o.lign., ovenikøbet et udlån, der først og fremmest sker til dette samfunds store gruppe af ubemidlede unge: studerende, lærlinge o.a.

TV er et medie med masser af iboende muligheder og begrænsninger og på denne kanal skal mulighederne forsøges udnyttet optimalt. Kanalen kan vise billeder og give lyd, sammenhængen mellem disse to elementer kan enten sløres eller fremhæves – denne kanal går ind for den sidste mulighed.

Lad mig give et eksempel fra egen boldgade, musikken. Musik er en levende kunstart, der bliver frembragt i nuet. Hvad betyder det? Det betyder, at man aldrig spiller det samme stykke nøjagtig ens to gange, at udøvende musikere arbejder sammen om et produkt og at dette produkts indhold formidles af kunstnernes samspil med et publikum. Når man spiller så »fortæller man en historie«, man udtrykker følelser igennem instrumenter, sang og tekst, man skaber stemninger og disse stemninger bølger frem og tilbage i publikum og mellem publikum og kunstner i løbet af hvert enkelt nummer og henover en hel koncert. For at afspejle denne proces i TV mediet er det nødvendigt, at der bliver oparbejdet et samspil mellem de musikalske miljøer (eller den række af miljøer som en enkelt kanal mener at kunne skræve over) og kanalens producer. Vi vil aldrig arrangere et »dansk rock-galla show«,

hvor strålende kunstnere indvilger i at lade deres egen musik virke som muzak, mens de selv mimer. For mig at se er det danske rockmiljø tydeligt levende og så virkeligt, at vi ikke skal iscenesætte det, men tværtimod bare være sammensatte med miljøet. Vi vil være med til at lave videokunst, men vi vil aldrig bevidstløst vise en flok reklamefilm for tilfælde pop-melodier.

Denne kanal vil være med til at opbygge mediet i et kreativt samarbejde med andre af samfundets levende miljøer og dermed være grænseoverskridende i forhold til det meget entydige mediemønster, andre kanaler i øjeblikket arbejder ud fra.

John Larsen

Den nye udsmykning

På to vinterhold, i 87 og 88, afsluttedes tegne-/male-projekt-holdene med tre større udsmykningsopgaver:

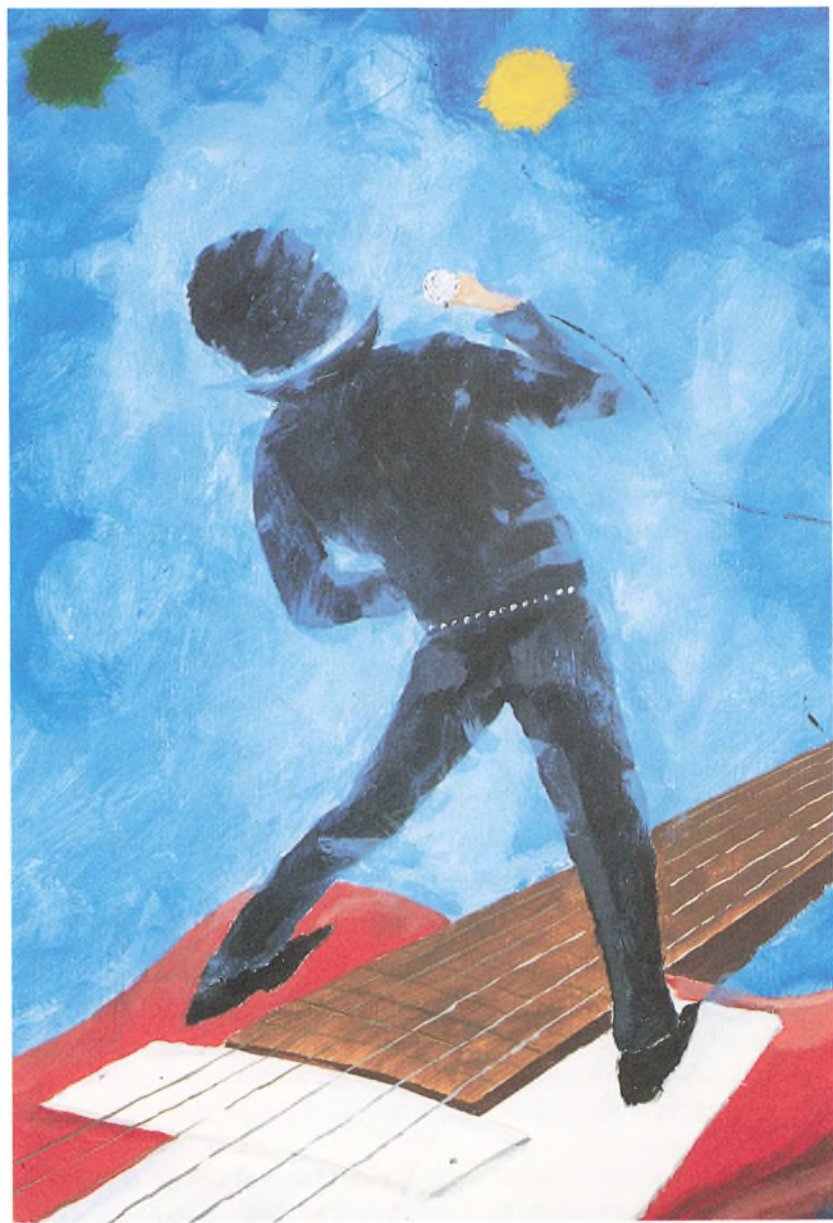
1. Den lange cementgang under terrassen forbi musiklokalerne til gymnastiksalen er blevet til musikgangen, her er en række musikgenrer repræsenteret i billedform på bedste gallerivis – akryl på mazonit, 9 stk. à $1,2 \times 1,0$ m.
2. Festsalen har fået et teater/maske/drama-billede holdt i gule murstensfarver, grå cement og gardinfarve, $1,5 \times 5,5$ m.
3. Gangarealet ved den nye åbning ud til terrassen, fra »kontor til spisesal«, har fået tre søjlemalerier og ét stort billede, som med fugelmotiver, pastelfarver og spots har gjort et mørkt sted på skolen til en lysere passage.

Arbejdsgangen:

1. Inden vi gik i gang med MUSIKBILLEDERNE lyttede vi til ni forskellige musikgenrer à ca. 10 minutters varighed: Rock, salsa, klassisk, pop, beat, punk, soul, reggae og jazz.

Vi tegnede, registrerede, skitsede vores umiddelbare ideer, indtryk og fornemmelser til musikken. Selv om vi var meget opsatte på at komme i gang med de store formater, som i selv var en udfordring, gav vi os alligevel god tid til at vælge den musik, vi havde mest lyst til at illustrere, og som passede bedst til vores meget forskellige udtryksmåder. Med walkmænd eller i enerum genspillede vi den musik vi havde valgt, så vi kendte den godt.

Vi arbejdede dernæst en stor del af tiden med skitser, men i de rigtige størrelsesforhold. Afprøvede hvordan farverne op-

førte sig, farvesammensætninger, penselteknikker og hvordan vi ellers kunne te' os inden for rammerne..

En overheadprojektor var nødvendig for at forstørre de små skitser op på de klargjorte lærreder, og vi kunne færdiggøre musikbillederne. Vi fik malet ni meget forskellige billeder.

2. FESTSALSBILLEDET var straks en lidt vanskeligere sag. Vi var enige om at det ikke skulle fremstå inddelt i felter, hvor hver enkelt kunne udfolde sig. Det skulle heller ikke blive til et »fællesbillede« med mere eller mindre tilfældige farver og klatter. Vi ville netop i den sal lave noget med klarhed og betonstyrke.

Alle lavede skitseforslag, og vi valgte en skiste ud, som så blev gennemarbejdet. Dette forslag levede plads til et antal masker. Maskerne blev uddelegeret til resten af holdet. Det vil sige, at kun én person førte penslerne og arbejdede hele det store billede »færdigt«, så der til sidst kun stod maskerne tilbage i den hvide grundfarve. Med mange maskeforslag, lavet i hel størrelse på papir, komponerede vi dem på plads i billedet, og alle malede tilsidst deres masker ind på det store billede..

3. FUGLEBILLEDERNE blev udført året efter i de samme materialer som tidligere. Tre søjlebilleder og et stort fællesbillede – igen lavede vi mange skitser, både hvad angår motivvalg og for at lære farverne og mulighederne at kende. Vi skejede ud i aldrig før sete fuglearter. Igen en utrolig overraskelse at se sine ting i så store størrelser og på de pladser i rummet de var tiltænkt...

I udsmykningen har vi i alle tre tilfælde taget hensyn til den umiddelbare funktion af lokalerne, sådan som de bliver brugt nu. Vi har prøvet at arbejde med rummene, således at billedernes indhold kom til at illustrere og fortælle om »brugen« af dem; musikbillederne ved musiklokalerne, teater/drama-bil-

ledet i festsalen og have/fugle/blomster-motiver ved terrassen...

Desuden har vi forsøgt at skabe en helhed i form af farve – i festsalsbilledet har vi for eksempel valgt at bruge farverne, som er i rummet i forvejen, de gule mursten, de blå gardiner, den grå beton, for at prøve at gøre rummets farver mere levende. Søjlemaleriernes aflange format er tænkt som en bevidst gåen på tværs af en ellers meget lang og smal gang.

Billederne skulle bruges, vi arbejdede mod et konkret mål. Billederne skulle være færdige, skrues fast til væggene på ubestemt tid, og vi risikerede helt sikkert og heldigvis en reaktion fra »publikum«.

At arbejde på denne måde og at arbejde på den samme opgave, har på begge disse projekthold givet en utrolig god og inspirerende værkstedsstemning, som gjorde at vi alle arbejdede langt bedre end vi troede muligt...

Annemette Lichtenberg

Oversigt over Vallekilde Højskoles malerier

Som nævnt andetssteds har redaktionen besluttet, at dette årsskift med sit hovedtema omkring billedlige udtryk blandt andet også skal indeholde en så godt som fuldstændig liste over de malerier, der tilhører Vallekilde Højskole og som for tiden smykker væggene.

Kataloget er tænkt som en hjælp og vejledning for den, der bevæger sig igennem skolens lokaler. En hjælp til at klarlægge motiver, kunstnere og årstal. Der er derimod ikke gjort forsøg på kunsthistoriske placeringer, endsige kvalitative vurderinger af nogen art.

For en mere udførlig gennemgang af visse af billederne kan henvises til skriftet »Vallekilde Højskole 1865-1965«, hvor også andre af skolens kunstværker er omtalt.

Foredragssalen

Ansgar og Ødbert døber en ung moder og hendes lille barn
Christen Dalsgaard - 1878.

Forhallen

Kongeåbilledet
Troels Trier - 1949.

Billedsalen

4 fresker med motiver fra mytologi og kristentro
Troels Trier - 1929.

(NV): *Hejmdal blæser i Gjallarhornet og kalder aserne op til dåd.*

(NØ): *Thors kamp med Midgårdsormen.*

(SØ): *Haddingsagnet.*

(SV): *Vidundertroen.*

Vignetter, ranker og dyremotiver er ligeledes af Troels Trier – 1929.

Mellemstuen

Portræt af Valdemar Bennike

Troels Trier 1925.

Bibliotek

Portræt af Povl Hansen

Troels Trier – 1915.

Portræt af Sigrid Trier Hansen

Viggo Kragh Hansen – 1943 (ill.).

Opsætning af Skovgaards mindestøtte for Ernst Trier

Joachim Skovgaard – 1898.

Vallekildes indre gård, oktober 1911

Troels Trier – 1911 (ill.).

Kristus og apostlen Peter

Joachim Skovgaard – 1917.

Akvarelskitse af Niels Hansen
Niels Larsen Stevns – 1902.

Akvarelskitse af Povl Hansen
Niels Larsen Stevns – 1902.

Trappegang ved bibliotek
Ernst Trier i den gamle foredragssal
Troels Trier.

Trappegang ved spisesal
Ungdom
Holger Dall – 1964.

Spisesal

13 akvareller med folkevisemotiver af Troels, Holmer og Ernst Trier.

Våbendragerens ed (efter Chr. Winthers Marsk Stig-digt)
Troels Trier - 1958.

Elveskud (Hr. Oluf han rider...)
Holmer Trier - 1954 (ill.).

Hr. Bøsmer i Elvehjem (5 motiver)
Ernst Trier - 1951.

- a. *Døtre to og sønner fem. Hr. Bøsmer var den væneste af dem.*
- b. *Stå op, hr. Bøsmer, og lader mig ind* (ill.).
- c. *Af gården hun red. Hans moder hun græd og hænder hun vred.*
- d. *På stenebro der snubled hans ganger i røde guldsko.*
- e. *Velkommen hr. Bøsmer hjem til min. Jeg haver blandet både øl og vin.* (Ill.s.34).

Jomfruen i Linden (3 motiver)

Holmer Trier – 1954.

- a. *Hun skuede eg, hun skuede bøg. Men alt stod linden så grøn som løg.*
- b. *Somme skabte hun til hinde små, og somme skabte hun til falke grå.*
- c. *Han kom, og han kyssed den linderod, så blev hun til en Jomfru god.*

Harpens Kraft (3 motiver)

Holmer Trier – 1954.

- a. *For hver en gang guldtavl på bordet rendte, så mange tåre den Jomfru fældte (ill.).*
- b. *Da hun kom der midt på bro, da snaved hendes ganger i røde guldsko.*
- c. *Men ikke hans brud alene, han havde og både hans søstre så væene (ill.).*

Kun død og kærlighed forandrer alt (billedvævning)

Hanne Christiansen – 1986.

St. havestue

Hønsinge Mølle

Holmer Trier - 1964.

Lille havestue

Konstruktivt maleri

Holger Dall - 1966.

Pejsestuen

Pyramiderne

Ibrahim Youssef - 1981 (Skolens gæstekunstner gennem flere perioder i 80'erne).

Kontoret

Mor og barn

Ernst Trier - 1960.

Landskab

Aksel Møller - 1962.

Trappegang ved festsal
Portræt af Jørgen Jørgensen
 Ole Søndergård – 1949.

Rød lejlighed
Bistro
 Helena Krajewska (Polen) – 1968-71.

Slyngelstuen
Høsegård – akvarel
 Aksel Møller – 1957.

Motiv fra Delphi – akvarel
 Ellen Krause – 1959.

Sommermotiv
 Viggo Rørup – 1961 (ill.).

Øvelshuset*Tyr og Fenrisulven*

Louis Moe - 1886.

Forstanderboligen*Uffe Grosen på talerstol i højskolens park*

Peer Dahl (skænket i 1963).

Udkast til »Tyr og Fenrisulven«

Louis Moe - 1885.

»Hr. og fru bil«

Annemette Lichtenberg

Et kulturmøde

Der er i tidens løb givet mangeartede definitioner på begrebet kultur. De fleste af dem har det tilfælles, at samtidens kultur-mønstre på godt og ondt er forbundet med eller reaktioner på fortidens, hvorimod det nok forekommer naturstridigt ligefrem at skulle planlægge fremtidens kultur. Ikke desto mindre er det, hvad landets kommunalbestyrelser har brugt og bruger tid på i disse år, hvor hver kommune fremlægger og vedtager en »kulturel virksomhedsplan«, der rækker frem til årtusindskiftet.

Dette skal ikke være en indgående skildring eller vurdering af planlægningsprocessen, som den var på disse kanter, idet læseren i givet fald ville gabe kæberne af led - i stedet er forsøgt en gengivelse af et i egentligste forstand folkeligt møde, der blev en af de muntre og optimistiske oplevelser i forbindelse med planens fremstilling.

Scenen er en forsamlingshus-sal i Odsherred. Salen har fornylig været i hænderne på en handlekraftig bestyrelse for huset, kulørerne er frisket op, der er creme-farvet nymalet under de højtsiddende vinduer og kun det forstemte klaver er ikke renoveret. Nyeste tiltag er baren med brogede baldakiner i hjørnet, hvor forsamlingshusværten jonglerer med øller og vand'er, når tørsten melder sig hos gæsterne efter det obligatoriske kaffebord. - Årstiden er barsk, det er januar måned, og udenfor tøsneer det.

Anledningen er et borgermøde, som kommunens kulturudvalg har inviteret til. Udvalget har som opgave at få lavet en kulturplan, der i sidste ende skal tilpasses de økonomiske muligheder og fysiske rammer i kommuneplanen, som ligeledes

er i støbeskeen. Det lyder ikke tillokkende, men kulturudvalget har gjort sig umage. Det har forlods nedsat en styregruppe, bestående af fire udvalgsmedlemmer, forvaltningscheferne for kultur- og socialområdet og kommunens ledende bibliotekar. Man bedes bemærke, at styregruppen ikke er sammensat af lutter kultur-folk, det sociale og det kulturelle hænger sammen på flere leder og kanter, end man normalt forestiller sig i den kommunale begrebsverden. Forud for denne januaraften ligger et forarbejde: 2 - 3 mdr. før var inviteret »kreative« personer med lyst til at udføre PR-arbejde for borgernes deltagelse i kulturplanlægningen, og der mødte 40 interesserede op. Resultatet af deres indsats er imponerende, og allerede udenfor forsamlingshuset bliver mødedeltagerne hilst velkommen af en »kulturskulptur«, som er to meter høj og i væsentlig grad sammensat- og holdt af elementer fra vor tids køkkenmøddinger, resterne fra et overflodssamfund, sort humor anvendt håndgribeligt.

Inde i salen bobler de par hundrede mennesker, der har trodset sjap-isen af nysgerrighed eller af interesse for dette besynderlige tiltag fra kommunens side: man skal ikke som sædvanlig præsenteres for et forslag eller en allerede besluttet plan – man kan selv være med til at fylde de tomme sider i planen ud. Interessen gælder i første omgang de øvrige resultater af PR-gruppernes arbejde: manende plakater, oplysende plancher, videofilm fra det lokale medieværksted og lyddiaserier.

De tre lange borde bliver efterhånden fyldt op af en sammensat skare borgere: bønder, lærere, hjemmehjælpere, idrætsfolk, kunstnere, erhvervsfolk, arkitekter, men desværre er der ikke mange af de unge, som ellers her havde muligheden for at formulere nogle tanker om og ønsker for deres egen fritid i fremtiden. I løbet af aftenen markerer kun et ungt menneske sin tilstedeværelse med et velmotiveret og velformuleret forslag. Måske føler de unge sig så meget på gennembræk i denne fase af deres tilværelse, at de ikke vil forpligte sig på no-

get så vigtigt som deres baglands udvikling - for det kan vel ikke skyldes manglende tiltro til »systemet«?

I salen befinder sig også kommunalbestyrelsesmedlemmer, nogle oprigtigt optagede af denne uprøvede og utraditionelle form for planlægning - i andre ansigtsudtryk er skepsis'en klart aflæselig: denne kulturelle perspektivplan er det primært kulturudvalgets opgave at formulere! Forrest ved midterbordet sidder den aldrende borgmester og synger med på »I sne står urt og busk i skjul«, mens han sikkert overvejer sine indledende velkomstord, som da også maner til besindighed, idet kommunens stramme økonomi må sætte sine naturlige grænser for folks hitte-på-somhed. Den næste på talerstolen er kulturudvalgsformanden, der på styregruppens vegne be'r forsamlingen lade visionerne komme frit frem ud fra en fast overbevisning om, at der i den er talenter, kræfter og muligheder, der gerne vil bruges i denne sags tjeneste.

Og det bliver de så under en lang og livlig kaffepause, mens mødet suspenderes. Forsamlingshussalen har utvivlsomt været det tavse vidne til mange aktiviteter spændende fra dilettantkomedier over folkelige foredrag og familiefester til vore dages bankospil. Men sjældent har den nok oplevet stunder som denne, hvor to hundrede mennesker diskuterer, mødes i grupper, skilles for at følge snakken i andre grupper, måske henter gode råd og vejledning hos medlemmer af styregruppen. Nogle er inderligt skeptiske på grund af den tomme pengekasse, andre så veloplagte til at gå i gang med arbejdet, at de er ubremselige. Den gode stemning vejer absolut tungest, og da mødet bliver genoptaget, er salens vægge blevet dekoreret med lange rækker bordpapir, hvorpå står skrevet i lynsorterede grupper de 55 stikord til emner, som efter forsamlingens mening bør indgå i kulturplanen. - Det vil føre for vidt her at få alt med, men blandt de mere bemærkelsesværdige er »stunt-opvisning« og »westernmuseum«! De gennemgående emner drejer sig om natur/miljø, om massemedier/kommunikation, om medborgerhuse/forsamlingshuse og om aldersintegrerede væresteder - og de afspejler, at også i Odsherred er borgerne

optaget af de samme problemer som resten af Danmarks befolkning.

Før mødet slutter, aftales et nyt en uges tid senere, hvor dansen af arbejdsgrupperne skal finde sted. Tidspunktet er fremskredent, og et spændende, morsomt og varmt møde kan bringes til afslutning. Højskolesangbogen bliver atter fundet frem, man undgår Mogens Lorentzens »Pengeløs, pengelæns« og holder sig til »Jeg elsker den brogede verden«! De sidste mødedeltagere har svært ved at standse aftenens diskussion, nogle har mødt hinanden for første gang, og social baggrund, alder og køn er ikke bremsende faktorer som i andre sammenhænge.

På det efterfølgende møde oprettedes 28 arbejdsgrupper, og ialt 110 personer deltog på denne måde i den endelige udformning og formulering af store dele af kulturplanen. Den blev et års tid senere vedtaget af kommunalbestyrelsen med flg. protokollat:

- kulturplanen/biblioteksplanen må løbende tilpasses de økonomiske muligheder.
- planen anvendes – som foreslået af borgerne – som idekatalog
- for hele planen gælder, at gennemførelsen helt og holdent afhænger af de økonomiske muligheder i de respektive budgetår.

Siden er der blevet stille om kulturplanen, som samler støv på reolerne efter en flot ouverture. Mismødet har bredt sig ind i styregruppen, der dog ikke har opløst sig selv i håbet om trods manglende penge i kassen at få samlet stumperne op af et samarbejde og et fællesskab, som netop i disse år er så nødvendigt – men det er en anden historie.

Herdis Veit

Den ufuldkomnes sang

Jeg er svag, meget svag,
bliver af og til svagere,
jeg forvitrer, jeg bli'r ældre,
jeg bli'r såret, svømmer nedad,
taber kampen, skrider, falder
i lange tider gennem mit ufuldkomne liv
som bestandigt bøjes nedad
mod den jord hvorfra det kom.
Og er der så råd til mig?

Jeg er stærk, meget stærk,
bliver af og til stærkere,
løber hurtigt, kysser himlen,
samler måner, sanker fremtid,
lægger planer, sår og høster
i lange tider gennem mit ufuldkomne liv
som bestandigt holdes oppe
af den jord hvorfra det kom.
Men er der så råd til mig?

Claus Raunholt Jensen
Elev 1988

»Hr. og fru bils børn«

Annemette Lichtenberg

Nyt fra Vallekilde Højskole

I det forløbne år har højskoledebatten ikke mindst været præget af ønsket om en ny højskolelov, og om mulighederne for at højskolen tager del i den udfordring, der ligger i at gennemføre reformen om »Betalt frihed til uddannelse« (BFU).

Når en ny højskolelov er på tale, skyldes det et ønske fra flere højskoler, der mener, at det vil være nødvendigt at tilbyde undervisning til voksne i betydeligt kortere forløb, end vi kan i dag. Der ønskes mulighed for at arrangere højskolekurser af ned til et døgn varighed, og mulighed for at optage dagelever i videre omfang end nu.

Den klassiske højskole med 4, 6 eller 8 måneders undervisningstilbud oplever en noget vigende tilgang, medens kortkuserne fortsat har stor søgning. Behovet for ændringer i højskoleloven skal også ses i lyset af de drøftelser, der i det sidste års tid har været mellem højskolerne og fagbevægelsen – især Specialarbejderforbundet i Danmark og Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark. Der foreligger et udtalt ønske fra fagbevægelsen og højskolerne om, at styrke mulighederne for at BFU også kan gennemføres på højskolerne. Reformen har været drøftet på landsdækkende stormøder og regionale møder. Her har man forsøgt at analysere undervisningstilbudenes indhold til folk, der har været på arbejdsmarkedet i en årække.

På nuværende tidspunkt er det uafklaret, hvornår og i hvilket omfang BFU-ordningen træder i kraft. På Vallekilde Højskole følger vi udviklingen på nærmeste hold, idet Birgitte West Nielsen har fået orlov for at beskrive og vurdere forsøgsordninger, der allerede er etableret på 3 højskoler. Det drejer

sig især om dagelever, der på grund af familiære eller andre sociale omstændigheder ikke har mulighed for at bo på skolen. Når der foreligger mere konkrete lovtiltag på området, vil vi sammen med de øvrige højskoler og fagbevægelsen i Vestsjælland tilrettelægge den nødvendige undervisning.

Den nye arbejdstilbudsordning for arbejdsløse rummer mulighed for, at de kan udnytte arbejdstilbudsperioden ved at deltage i et højskoleophold.

På Vallekilde Højskoles vinterskole deltog 72 elever og på sommerskolen 70 - 75 elever. Det anser vi for at være tilfredsstillende i forhold til skolens kapacitet.

Som noget nyt gennemførte vi 3 tematiserede sommermåneder. I maj var emnet natur- og friluftsliv. I juni måned var temaet det moderne menneskes virkelighed, belyst gennem filosofi, psykologi og litteratur. Billedkunst og det økologiske havebrug dominerede juli måned.

Igen i år drog vinterskolen på en studierejse til Prag. Med en udstrakt solidaritet eleverne imellem, lykkedes det at få alle med på studierejsen. En sådan rejse har en mobiliserende effekt på holdet og sætter yderligere skub i fællesskabet.

Medarbejdergruppen

Med engagement og fantasi har medarbejderkredsen i det forgangne år udfordret de skiftende elevhold. Vi bestræber os på at ajourføre vores viden ved deltagelse i kurser og forskellig orlovsvirksomhed. Således har Herdis Veit for tiden orlov. Hun undersøger kulturplanlægningen i kommunerne. For højskolelærerne er det af afgørende nødvendighed, at vi jævnligt får mulighed for at uddanne os og tage del i samfundsdebatten.

I april tiltrådte Christen Christensen stillingen som pedel. Han er uddannet tømrer, og han udfolder sine evner i de mange funktioner pedelstillingen kræver.

Efter 33 år som køkkenleder har Dagny Pedersen valgt at gå på pension. Et usædvanligt kapitel i Vallekilde Højskoles nyere historie har dermed taget sin afslutning. I den lange år-

række har Dagny ikke blot taget afsked med en række kollegaer, herunder 4 forstanderpar, men også evnet de nye samarbejdsformer. Hun har været i stand til at ændre kostpolitikken, der i et storkøkken kræver stor opfindsomhed at efterleve. Den 1. november flyttede Dagny tilbage til Fyn. Vi ønsker hende et godt otium.

Som ny køkkenleder har vi ansat den 24-årige Lene Thanning Jensen, der stammer fra Svebølle. Sin unge alder til trods har Lene allerede vist oplagte evner og stor indsigt i et køkkens muligheder, hvor vi nu i videst mulig omfang inddrager eleverne i planlægning og fremstilling af hovedmåltiderne.

Med assistance fra Thor West har Jytte Gynther taget edb i brug på kontoret. Hun både bogfører og bruger edb i elevadministrationen.

Maleren Knud Simonsen, der her på egnen er kendt for sine smukke restaureringsarbejder af kirkelige kalkmalerier, har været gæstekunstner i vinterens løb.

I forårsmånederne var det keramikeren Ole Bøgild Andersen fra Knabstrup Keramiske Industri, der boede på skolen. Her arbejdede og inspirerede han eleverne.

Sommeren har budt på den festlige oplevelse, at Alfred Olsen genoplivede gamle gymnastiktraditioner i øvelseshuset med henblik på en stor opvisning i Roskilde. Der øvedes intenst under Alfred Olsens myndige ledelse. Alfreds Marie var til stede på den sidste øvedag. Kort tid efter døde Marie.

Holmer Trier udstillede i eftersommeren en række smukke malerier i Huset i Asnæs. Her viste også vores vævelærer Hanne Christiansen sine billedvævninger – 20 i antal – en stor og smuk bedrift.

Skolens bygninger

Efter den store restaurering af spisesalen, hvor gulv og loft er blevet fornyet, har vedligeholdelsen især været koncentreret om bygningernes ydre. En del af tagkonstruktionen på Triers oprindelige skolebygning er blevet udskiftet. Skorstene og tegltaget grundigt repareret. Desværre har murbier en tendens

til at finde svage og løse fuger, og vi har været nødsaget til at forny fugerne i hele den syd-, vest- og nordvendte del af skolen. Et særdeles nødvendigt arbejde, som kun har været muliggjort med ekstraordinære vedligeholdelsesmidler fra Kulturministeriet.

I de kommende år vil vi nok koncentrere os om fornyelser på de ældste elevværelser, billedsalen, glasforbindelsesgangen, gårdsplads og ikke mindst køkkenet, der efterhånden trænger til en kærlig hånd. Landbruget er stadig bortforpaktet, men planerne om at omlægge dele af landbruget til et mere miljøvenligt brug, er ikke skrinlagt. Vi drøfter jævnligt, hvordan vi ud fra en pædagogisk sammenhæng, kan involvere eleverne i jordbruget. En snes studerende fra Landbohøjskolen har i løbet af sommeren opmålt og studeret vores park og have, og vil i nærmeste fremtid komme med forslag til, hvordan vi kan forny og genplante, så parkens og havens helhedspræg bevares.

Skolekreds og bestyrelse

Elevforeningen har noteret udmeldelser, som dog rigeligt er opvejet af tilgang af de senere års elevhold, hvilket vi naturligvis glæder os over. I skolens bestyrelse er indtrådt Lene Rudolph Lund i stedet for Sussie Jensen, og Edith (Ditter) Jensen afløser Bjarne Sinding, alle udpeget af elevforeningen.

Kulturministeriet har godkendt ændringer i skolens fundats, således at medarbejderne i nogen udstrækning er blevet valgberettigede ved skolens generalforsamlinger. På generalforsamlingen den 16. maj genvalgte Nancy Sørensen, Niels Bendix Knudsen og Asger Jørgensen til skolens bestyrelse. Bestyrelsen konstituerede sig med Niels Bendix Knudsen som formand og Anna Skriver som næstformand. I sin beretning til generalforsamlingen takkede skolens formand elevforeningen for et nyt TV-apparat og et smukt billede af Hanne Christiansen. Han sendte Direktoratet for folkeoplysningen en tak for de ekstraordinære midler, der er tilflydt skolen til vedligeholdelse.

På generalforsamlingen udspandt der sig en drøftelse af elevernes sociale og økonomiske situation, Hvilken indflydelse de mange unge arbejdsløse har på elevholdenes sammensætning, og om skolen kan modvirke tendensen.

Medarbejderkredsen kunne ikke anvise konkrete løsninger på dette problem, men i hverdagen anses elevholdene som absolut for velmotiverede, og det skønnes, at et højskoleophold har en motiverende effekt, så de unge får større mod på at søge nye veje i uddannelse og arbejde. Fra medarbejderkredsen betonedes det, at vilkårene næppe er blevet lettere i de senere år, men at behovet for højskolen bliver mere og mere synligt.

I Vallekilde-kredsens møde i Hjørring deltog herfra vores musiklærer John Larsen. Efter flere års drøftelse har kredsens medlemmer besluttet sig for at nedlægge virksomheden. Hjørring-kredsens mangeårige formand, Mads Nielsen, har begrundet beslutningen med, at der i mange år ikke har været tilgang til kredsens.

Deltagelsen i årets efterårsmøde var ikke overstrømmende, mens jubilarmødet om fredagen havde deltagelse af cirka 150 jubilarer. Skolens formand, Niels Bendix Knudsen, selv 25 års jubilær, holdt foredraget fredag eftermiddag. Det handlede om vækstsamfundets muligheder og begrænsninger.

Som følge af det politisk urolige forår, valgte vi at give efterårsmødet et socialt- og forsvarspolitisk indhold.

Connie Hedegaard, Det konservative Folkeparti, talte om »Det nødvendige forsvar«. Margrethe Auken gav sit bud på »Et Danmark, hvor få har for meget og færre for lidt«. Højskolelærer Finn Bygballe, Gerlev, talte om »Den folkelige idræts fallit i nærsamfundet«, og Poul Otto Gedde, Vallekilde, sluttede efterårsmødet med sit foredrag »Om arbejdets betydning«.

Selv om Vallekilde Højskole gennem årene har undergået en del pædagogiske og bygningsmæssige forandringer, oplever vi til stadighed en levende interesse for den gamle skole. Mange sender os billeder, breve og artikler fra deres højskole-

tid. Det takker vi meget for. Interessen for højskolehistoriske kilder er i disse år meget stor, og vi får ofte henvendelser, der vedrører vores arkiv. Vi har derfor megen glæde af det tilsendte.

Betty og Lasse Rathnov

Kalender

OKTOBER

- 24. Vinterskolen starter.
- 27. Sjællands Symfoniorkester spiller i Øvelseshuset.
- 31. Bjørn Erichsen om Nicaragua.

NOVEMBER

- 2. Kammerkoncert med Edith Guillaume og Erling Dalsgård.
- 5. Filmklub: Sidste år er længe siden.
- 12. Redaktionschef Rolf Geckler, Aktuelt.
- 19. KRIM.
- 26. Filmklub: Flamberede hjerter.

DECEMBER

- 3. Om havforurening.
- 11. Koncert med Frans Bak.
- 12. Eleverne har gæster på Vallekilde. Underholdning, drama, musik.

JANUAR

- 5. Filmklub: Woody Allens: Hannah og hendes søstre.
- 7. Grevinde Danner.
- 14. Ejvind Larsen: Om kærlighed.
- 21. Ole Bruun Rasmussen: Om dukketeater.
- 27. Musikgruppen Zebra.
- 28. Filmklub: Kurosawas film: Ran.

FEBRUAR

- 11. Journalist Dana Schmidt: Om Tjekkoslaviet.
- 12. Søren Riishøj: Østlandene.
- 13. Afrejse Prag. Hjemkomst d. 20.
- 25. Filmklub: Mit liv som hund.

MARTS

10. Filminstruktøren Morten Henriksen om sin film:
»Den skjulte virkelighed«.
12. Lærerne læser Mrozeks Rum sø.
13. Film: Livet er en drøm.
23. Koncert med elever fra Starreklinte Efterskole.
24. Filmklub: To tosser bag tremmer.
26. Eleverne laver cabaret.
27. Lyd/dias holdet viser deres show.

APRIL

7. Rasa. Peruviansk musik.
14. Filmklub: Manden i månen.
22. Elevunderholdning af vinterskolens elever.

MAJ

1. Sommerskolen starter.
3. Cabaret og gøgl.
6. Film: Bye bye Brazil.
12. Koncert med gruppen Satz.
19. Koncert med Frans Bak og Hans Ulrik Jensen.
31. Film: Kinasyndromet.

JUNI

2. Ove Nyholm.
16. Forfatteren Erik Knudsen om: Kritik og vision.
17. Elevmøde. Lærerne opfører: Svend, Knud og Valdemar.
18. Filminstruktøren Morten Arnfred om at lave film.
29. Koncert med gruppen »Tune up«.
30. Film: Saura Carmen.

JULI

14. Om naiv malerkunst med Merete Teisen.
15. Musikholdet underholder.
23. Sommerskolen slutter.

Fra Elevforeningen

Siden sidste generalforsamling har bestyrelsen afholdt 7 møder, samt sommerens elevmøde.

Bestyrelsen har udpeget Lene Rudolph Lund som medlem til skolens bestyrelse. Lene var elev på Vallekilde i vinteren 1985. Hun skal sidde i skolens bestyrelse indtil 1989.

I forbindelse med vores møde i december 1987, havde skolen ansøgt om støtte til indkøb af et stykke tekstilkunst af billedkunstneren Hanne Christiansen. Dette blev bevilget. Billedet hænger i dag i spisesalen, men vil senere blive anbragt et andet sted, hvor det bedre kan komme til sin ret. Desuden ansøgte skolen om kr. 6.500 til indkøb af et nyt farve-TV. Dette beløb blev ligeledes bevilget.

Ulf Rasmussens skulptur »Siddende kvinde« har nu fået et nyt skilt. På skiltet er der påført, at skulpturen er skænket af elevforeningen med støtte af Statens Kunstfond.

Elevforeningen har fået skolens kunsthøjskolelærer, Annemette Lichtenberg til at kreere et logo – dette logo pryder nu de T-shirts og sweat-shirts som alle har mulighed for at købe. Hvis I vil købe en sådan, kan det ske ved at rette henvendelse til skolens kontor, som så vil sørge for at I får den tilsendt.

Sommerens elevmøde i juni forløb godt. Højskolen havde besøg af ca. 80 gamle elever, flest fra vinterholdet 87-88. For at få flere gamle elever til at komme på højskolen, har vi sammen med skolens medarbejderkreds talt om, at der måske forsøges

afholdt et ugekursus. Dette ugekursus skulle så rette sig specielt mod de gamle elever, som ikke ville komme til det årlige sommermøde. Tidspunktet for et sådant ugekursus kunne ligge op til efterårsmødet. Vi har i bestyrelsen diskuteret dette meget, og når vi specielt peger på de personer, som ville komme til efterårsmødet, er det blandt andet fordi mange yngre medlemmer af elevforeningen måske lige på dette tidspunkt er startet på en uddannelse, hvor man ikke sådan lige kan holdes en »uges ferie«. Hvis tingene kan falde på plads, kan det måske startes op til elevforeningens »fødselsdag« i 1990.

For at flere og flere kan få kendskab til Vallekilde-navnet, har vi i bestyrelsen talt om, at det var en mulighed at enkelte personer via skolen får tilsendt materialer, som disse personer så forpligtiger sig til at sørge for, er tilgængelige på for eksempel biblioteker, aktivitetshuse, arbejdsformidlinger osv., osv. Skolen kunne eventuelt en gang årligt indbyde disse kontaktpersoner til et informationsmøde. Skulle nogen af årsskriftets læsere være interesseret heri, kan de give skolen besked herom.

Medlemstallet i elevforeningen er igen i år faldende. Vi er nu kun ca. 750 medlemmer. For at gøre elevforeningen kendt deltog bestyrelsen i et lørdags-arrangement på højskolen. Det var vores indtryk, at den form, hvorunder bestyrelsen informerede om elevforeningens virke, må prøves igen til næste år. Desuden var sommermødet i juni også en elevforeningsaktivitet. Vi håber i bestyrelsen, at rigtig mange fra vinter- og sommerholdet, vil melde sig ind i elevforeningen.

Vores planer for 1988/89 er at udsende det årlige elevskrift, hverve nye medlemmer til elevforeningen og arbejde videre med tanken om kontaktpersoner og ugekurser. Desuden skal vi til at forberede elevforeningens 100-års fødselsdag i 1990.

Arbejdet i skolens bestyrelse

I skolens bestyrelse har der været afholdt 5 møder i årets løb. De vigtigste temaer har været skolens bygninger og vedligeholdelse, og hvorledes forskellige nødvendige reparationer har kunnet finansieres – samt skolens samlede økonomi.

Alle, der er kommet på skolen, har sikkert bemærket, at spisesalen har fået en fortjent ansigtsløftning. Det gamle gulv er blevet skiftet og lokalet er blevet nymalet. De gamle bygninger er udvendigt blevet angrebet af murbider, så murermesteren har skiftet mange furer. Bygningerne skulle gerne kunne holde til mange års brug endnu. Keramiklokalet og Store Havestue er blevet ændret, og tilpasset brandmyndighedernes krav.

I forbindelse med at den daglige køkkenleder Dagny nu forlader skolen efter mere end 30 års virke, har skolen ansat Lene Thanning Jensen som ny køkkenleder. Så snart Lene tiltræder, vil der blive taget stilling til en gennemgribende modernisering af køkkenet.

Som noget nyt er vinterskolens kursusplan blevet tematiseret. Sommerskolen havde stor succes med at inddele perioderne i bestemte temaer. Denne succes er derfor blevet fulgt op i vinterskolens plan.

Ellers er arbejdet i skolens bestyrelse præget af en god og hyggelig atmosfære. Det er også min opfattelse, at de øvrige medlemmer af skolens bestyrelse samt medarbejderne på skolen lytter oprigtigt efter de meninger, vi som elevforeningens repræsentanter måtte have.

Ny konstituering

På generalforsamlingen blev Ingrid Fugl genvalgt til en ny 3-års periode i bestyrelsen.

Efter elevforeningens generalforsamling konstituerede bestyrelsen sig. Jeg valgte at trække mig ud af skolens bestyrelse samt ikke at lade mig genopstille til formandsposten. Dette skyldes, at jeg nu er flyttet til Vejle, og har temmelig lang transporttid til Vallekilde.

Edith (Ditter) Jensen blev udpeget til medlem af skolens bestyrelse, og Ingrid Fugl blev valgt til forkvinde.

Bjarne Sinding

Elevforeningens bestyrelse

Valgt af foreningens generalforsamling:

Ingrid Fugl (forkvinde), Vallekilde

Bjarne Sinding, Vejle

Edith (Ditter) Jensen, København

Valgt af skolens sidste 4 elevhold

(med suppleanter):

Vagn Petersen, Kalundborg

Stinne Mølgaard, Vanløse

Henrik Jansson, Horsens

Søren Køhler Petersen, Hørsholm

Lisbeth Pedersen, Herning

Irene Østerlund, Vejle

Morten Schering, Albertslund

Til Vallekilde Højskoles bestyrelse

har elevforeningen udpeget

Lene Rudolph Lund, København

Edith (Ditter) Jensen, København

Elevforeningens forretningsfører:

Ane Margrethe Steffensen, Krogen 2,

Vallekilde, 4534 Hørve, tlf. 03 45 73 15

Årsregnskab for Vallekilde Folkehøjskoles elevforening

1. juli 1987 til 30. juni 1988

INDTÆGTER:

Medlemsbidrag	60.030,00
Trøjesalg	8.950,00
Renter, bankbog	3.783,35
Renter, giro	45,97

Indtægter i alt	<u>72.809,32</u>
Underskud	5.155,02
Balance	<u>77.964,34</u>

AKTIVER:

Indestående	49.168,53
Checkkonto	603,76
Giro	356,65
	<u>50.128,94</u>

UDGIFTER:

Trykning årsskrift	32.622,80
Porto	11.036,00
Tryksager	3.892,63
Rejseudgifter	3.175,00
Elevmøde	2.500,00
Trøjeindkøb	11.410,05
Gaver	10.500,00
Forskelligt	827,86
Kontorhold	<u>2.000,00</u>

Udgifter i alt	<u>77.964,34</u>
--------------------------	------------------

PASSIVER

Formue 1. juli 1987	55.283,96
÷ underskud	5.115,05
	<u>50.128,94</u>

Ane Margrethe Steffensen

Ovenstående regnskab er gennemgået. Sparekassebøger og Giro afstemt. Intet fundet at bemærke.

VALLEKILDE, den 10. september 1988.

Niels Juul Kåre Jensen

Praktiske meddelelser

Elevmødet 1989

- placeres fra fredag den 16. juni om aftenen til søndag den 18. om eftermiddagen. Mødets endelige program vil først blive fastlagt senere, men tidsrammen ligger naturligvis fast.

Efterårsmødet

begynder fredag den 15. september kl. 16.00 og slutter søndag den 17. september sidst på eftermiddagen.

Husk at alle gamle elever - ikke kun jubilarerer - er velkomne til efterårsmødet. Hvis man melder sig til hele mødet, får man rabat, idet tilmelding til at bo på skolen under hele mødet giver gratis adgang til arrangementerne.

Jubilarmødet

holdes fredag den 15. september og begynder med middag kl. 18.30. Eleverne fra årgangene 1918-19, 1919, 1928-29, 1929, 1938-39, 1939, 1948-49, 1949, 1963-64, 1964, 1978-79 samt 1979 vil denne aften være skolens gæster.

Pårørende og tidligere elever, der ikke er jubilarerer, er også velkomne mod forudbestilling og betaling.

Jubilarerer, der ikke er medlemmer af elevforeningen, vil fra skolen modtage en særlig invitation til mødet. Kender I adresser på jubilarerer, som ikke er medlemmer, så send venligst adresserne til Ane Margrethe Steffensen, Krogen 2, Vallekilde, 4534 Hørve.

Vallekilde-kredsene

Fynskredsen

Formand: Karl Rasmussen, Enghaven 14,
Jullerup, 5472 Særslev J.
Møde i oktober 1989.

Vallekilde Højskoles bestyrelse

Efterskoleforstander Niels Bendix Knudsen, formand
Lærer Anna Skriver, næstformand
Kreditchef Jens S. Holm,
Ida Frøkjær Jensen,
Lene Rudolph Lund
Gdr. Asger Jørgensen
Amtsrådsmedlem, gdr. John Larsen
Sekr. Edith Jensen
Sygeplejeelev Nancy Sørensen

Vinter 87/88 – Oktober

- Morten Buch, Bjergagervej 4, 8280 Trige. Tlf. 06 98 92 82.
Dorrit Buchardt, Helmer Søgårds Allé 26, 1.th., 2770 Kastrup.
Tlf. 01 51 45 19.
- Christina Geisler, Hans Rasmussens Have 25, 5600 Fåborg.
Tlf. 09 61 87 33.
- Kim Høeg Hansen, Tjørneparken 14, 4690 Haslev. Tlf. 03 31 60 20.
Raydon Hansen, Skydebanegade 23, 4.th., 1709 København V.
Tlf. 01 22 53 50.
- Katarina Hansen, Fiskedamsgade 16, 5.tv., 2100 København Ø.
Tlf. 01 22 51 17.
- Jacobsen Asger, Frederikshøj 208, 2450 København SV. Tlf. 01 46 58 63.
Jens Jacobsen, Navstok 1, 4440 Mørkøv. Tlf. 03 47 41 53.
Jon Jacobsen, Heibergsvej 47, 8230 Åbyhøj. Tlf. 06 25 67 06.
Lene Jensen, Engholmvej, 3660 Stenløse. Tlf. 02 17 02 18.
Michael Jensen, Bogholder Allé 29A, 2720 Vanløse. Tlf. 01 71 50 63 el.
01 54 08 51.
- Lise Kondrup, Rosenvængets Allé 27D, 2100 København Ø.
Tlf. 01 42 81 46.
- Erik Larsen, Bondetinget 9, 4000 Roskilde. Tlf. 02 36 56 79.
Esther Larsen, Gudrunsvvej 20, 7.th., 8220 Brabrand.
Susanne Larsen, Skjulhøj Allé 59, 2720 Vanløse.
Jørgen Lauritsen, Digmansvej 10, 2.th., 9400 Nørre Sundby.
Lauritsen Vivi, Hejls Landevej 64, 6094 Hejls.
Lene Lindbjerg, Øksen 10, 2.tv., Bo 99, 2630 Tåstrup. Tlf. 02 52 70 13.
Signe Lindegaard, Amundsensvej 43, 2800 Gladsaxe. Tlf. 02 88 40 61.
Hanne Madsen, Bentesvej 59, 1.tv., 8220 Brabrand.
Jacob Melchior, Amalievej 8, 2., 1875 Frederiksberg C. Tlf. 01 31 12 50.
Kerstin Molsted, Havnevej 24, 4230 Skælskør. Tlf. 03 59 50 85.
Kirsten Mulvad, Krungata 4, OMO, Oslo 1, Norge – til 27/6 Holmetoften
69, 8270 Højbjerg. Tlf. 06 27 35 20.
- Ib Nielsen, Kalkærparken 150, 8270 Højbjerg. Tlf. 06 27 33 16.
Preben Nielsen, c/o Torben Nielsen, Rudolph Berghsgade 49, st., 2100
København Ø.
- Lisbeth Skovgård Pedersen, Brorsonsvej 21, 7400 Herning.
Dorte Vivi Petersen, Vestergade 23, 4340 Tølløse. Tlf. 03 48 67 72.
Annette Hoffmann Pedersen, Søsvinget 46, 8250 Egå. Tlf. 06 22 06 41.
Dorte Merete Pedersen, Rs. Hansensvej 25, 4520 Svinninge.
Tlf. 03 46 56 65.

Søren Kähler Petersen, Holmager 10, 2970 Hørsholm. Tlf. 02 57 22 15.
 Jonathan Prosky, Godthåbsvej 10A, st., 2000 København F.
 USA: 61 Pierrepont St. Bklyn New York, 11201 USA.
 Camilla Brun-Rasmussen, Skjulhæk Allé 59, 2720 Vanløse.
 John Sennenvald, Herluf Trollesvej 6B, 4200 Slagelse. Tlf. 03 53 54 84.
 Kaj Skjernø, Vestervigvej 110, 7750 Bedsted Thy.
 Mette Snedker, Viborg Sygeplejeskoles Kollegium, Toldbodgade 12, 8800
 Viborg. Tlf. 06 61 30 00, lokal 2295.
 Dorte Styrbæk, Skjulhøj Alle 59, 2720 Vanløse.
 Trine Svendsen, Sigurdsgade 26, 3700 Rønne. Tlf. 03 95 39 43.
 Preben Vangsgaard, Søborg Torv 9, 2., 2860 Søborg. Tlf. 01 69 01 95.
 Mikkel Østergaard, Skjulhøj Allé 59, 2720 Vanløse.

Vinter 88 – Januar

Anette Beske Andersen, Ullerupgade 1, 3.th., 1673 København V.
 Tlf. 01 21 79 78.
 Jan Høffner Andersen, Nørreland 17, 2620 Albertslund.
 Derek Bays, Brønlunds Allé 34, 2900 Hellerup. Tlf. 01 67 74 56.
 Iben Camilla Dø, Blegdamsvej 68, 1.th., 2100 København.
 Tlf. 01 39 75 09.
 Christina Falck, Vasevej 89A, 3460 Birkerød. Tlf. 02 82 14 05.
 Danny Hansen, Kirkegårdsvej 54, 2300 København S.
 Jette Hansen, Rymsgade 57A, 4.tv., 2100 København Ø.
 Ruth Hansen, Jagtvej 59, v.44, 5000 Odense C. Tlf. 09 17 25 85.
 Kristine Helstrup, Fælledvejen Pass. 12, sth., 2200 København N.
 Tlf. 01 35 15 77.
 Tine Hermansen, Nygårdsterrasserne 263C, 3520 Farum. Tlf. 02 95 07 94.
 Stig Jensen, Damhusvej 102, 2.tv., 5000 Odense C.
 Birgit Jørgensen, H. Dchneeklothsvvej 10, 4.tv., 2000 Frederiksberg.
 Tlf. 01 87 59 19.
 Lone Jørgensen, Rasmus Nyerupsvej 1, 5000 Odense C.
 Solveig Jørgensen, Havnevej 52, st.th., 4300 Holbæk. Tlf. 03 43 99 08.
 Katrine Kiowsky, Manøvej 36, st.tv., 4700 Næstved. Tlf. 03 17 14 10.
 Thorben Kirknæs, Odensevej 381, 5700 Svendborg.
 Ann-Charlotte Knudsen, Århusgade 20, st.tv., 2100 København Ø.
 Mette Kristensen, L. Strandstræde 13, 3.tv., 1254 København K.
 Tlf. 01 11 01 17.
 Per Kyed, Bredvadsmøllevej 8, 8740 Brædstrup. Tlf. 05 75 12 86.
 Annetka Møller, Vallekildevvej 123, 4534 Hørve. Tlf. 03 45 60 21.
 Anders Nielsen, Strandvej 32, 4593 Eskebjerg.
 Gitte Nielsen, Solbjergvej 47, 4270 Høng. Tlf. 03 52 61 29.
 Trine Hauge Nielsen, Maltvej 41, Askov, 6600 Vejen. Tlf. 05 36 50 79.
 Lene Siw Olesen, Prierskovsvej 1, 4800 Nykøbing F.
 Ingelise Petersen, Grønningen 54, 6230 Rødekro.

- Jette Petersen, Solvej 77, st., 4800 Nykøbing F. Tlf. 03 86 00 45.
 Preben Refby, Nørre Farimagsgade 66A, st.th., 1364 København K.
 Lisbeth Richel, Thorvaldsensvej 29, 4.tv., 1871 Frederiksberg C.
 Nana Rovsing, Lipkesgade 2, 2100 København Ø. Tlf. 01 26 23 17.
 Louise Seidler, Absalongade 7, 2.th, 1658 København V.
 Lene Simonsen, Kaløvej 81, Havhusene, 8541 Skødstrup. Tlf. 06 99 42 28.
 Lars-Bo Svane, Rødkælkevej 118, 2600 Glostrup. Tlf. 02 45 65 85.
 Tove Sørensen, Knudskovsparken 100B, 4300 Holbæk. Tlf. 03 43 27 94.
 Frida Thøgersen, Valkyriegade 17, 3.tv., 2200 København N.
 Tlf. 01 85 91 34.
 Søren Tougaard, Peter Fabersgade 42, 5., 2200 København N.
 Henriette Veddinge, c/O Birgit Veddinge, Skeltoftevej 18, 2800 Lyngby.
 Charlotte Vejlggaard, Markeslev Huse 20, 4300 Holbæk.
 Marianne Vogt, Houmannsgade 20, 1.th., 8700 Horsens. Tlf. 05 62 43 92.

Maj måned 1988

- Aras Abol Wafa, Nørre Allé 68, 2600 Glostrup.
 Jan Hein Andersen, Udhulmsvej 39, Moseby, 9490 Pandrup.
 Tlf. 08 24 55 03.
 Jan Høffner Andersen, Nørreland 17, 2620 Albertslund.
 Trine Andersen, Bymuren 1, 4mf., 2650 Hvidovre.
 Torben Christensen, Ravnborg Tværgade 6, 4., 2200 København N.
 Tlf. 01 37 30 17.
 John Christensen, Egebakken 43, 8870 Langå.
 Christina Falck, Vasevej 89A, 3460 Birkerød. Tlf. 02 82 14 05.
 Reza Filiskoei, Lottesvej 15, vær. 2 58, 8220 Brabrand. Tlf. 06 25 52 58.
 Jan Friedrichsen, Stations Alleen 2, 2c, 2730 Herlev.
 Jaqueline Gall, Teglværksvej 6, 4420 Regstrup.
 Eva Hansen, Egebjergvej 276, 4500 Nykøbing Sj.
 Peer Kammer Hansen, Amager Landevej 260, 2770 Kastrup.
 Tlf. 01 51 35 09.
 Pernille Hansen, Nyvej 35, st., 2620 Albertslund. Tlf. 02 64 48 85.
 Pia Kaae Hansen, Kirsebærvej 14, 7100 Vejle.
 Lisbeth Henriksen, Blåmunkevej 39, 2.th., 2400 København NV.
 Tlf. 01 69 53 68.
 Susanne Jakobsen, Poppelvej 18, 7441 Bording. Tlf. 06 86 24 12.
 Jan Jensen, Anne Marie Vej 5, 3550 Slangerup. Tlf. 02 33 34 96.
 Jan Johansen, Barrit Langgade 82, 7150 Barrit. Tlf. 05 69 17 16.
 Camilla Colding-Jørgensen, Møllebrovej 6, Orø, 4300 Holbæk.
 Tlf. 03 47 05 97.
 Charlotte Buck Colding-Jørgensen, Møllebrovej 6, Orø, 4300 Holbæk.
 Tlf. 03 47 05 97.
 Irene Østerlund Jørgensen, Selsbjergvej 22A Kl., 7120 Vejle Ø.
 Lone Jørgensen, Silkeborggade 33, 2.tv., 2100 København Ø.
 Tlf. 01 42 18 21.

- Omar Smari Kristinsson, Gisholt Holtum, 851 Hella Rangarvallasysla.
Tlf. 99 55 53.
- Margit Nordgren, Phistersvej 6, 2900 Hellerup. Tlf. 01 62 37 66.
- Thomas Larsen, Fasanvænget 270, 2980 Kokkedal. Tlf. 02 24 61 52.
- Ivan Lauridsen, Stationsvej 4, 4573 Højby. Tlf. 03 41 95 47.
- Per Laursen, Fyrendal Gods, 4747 Fuglebjerger. Tlf. 03 75 60 04.
- Signe Lindegaard, Amundsensvej 43, 2800 Lyngby. Tlf. 02 88 40 61.
- Pia Fogh Møller, Solvej 20, Ny Hagested, 4300 Holbæk. Tlf. 03 46 00 85.
- Jørgen Mørk, Krogen 2, Vigemose, 4771 Kalvehave.
- Birthe Havmøller Nielsen, Hvidkløvervej 7, 2.tv., 8200 Århus N.
- Jette Elin Bruun Nielsen, Mjøsensgade 6, 4.th., 2300 København S.
Tlf. 01 59 67 77.
- Lars Nielsen, Mosede Klintvej 43, 2670 Greve Strand.
- Ole Olesen, Birkhøjterrasserne 417 B, 3520 Farum. Tlf. 02 95 81 26.
- Lisbeth Skovgård Pedersen, Brorsonsvej 21, 7400 Herning.
- Lene Pedersen-Ulrich, Ådalsvej 10, 330 Frederiksværk.
Tlf. 02 34 63 85/02 12 18 20.
- Janne Petersen, Galgebakken Torv 7-15, 2620 Albertslund.
Tlf. 02 64 05 25.
- Lina Petersen, Sortebjergvej 8, 3200 Helsingør. Tlf. 02 29 69 91.
- Ole Skovgård Petersen, Sorgenfrigårdsvej 73, 2.tv., 2800 Lyngby.
Tlf. 02 87 11 15.
- Susanne Petersen, Strandløkken 5, 5330 Munkebo. Tlf. 09 97 42 18.
- Finn Philipson, Ligustervænget 67, 2800 Lyngby. Tlf. 02 85 16 65.
- Lone Plats, Ribevej 23, Bobøl, 6683 Føvling. Tlf. 05 39 80 17.
- Preben Refby, Tømmerupvej 108, 2770 Kastrup. Tlf. 01 53 52 81.
- John Rasmussen, Nørregade 28, 6330 Padborg.
- Sven Erik Rasmussen, Hvidovrevej 127C, 2650 Hvidovre.
- Søren Rendbøll, Mejlvangsvej 98, 9830 Tårs. Tlf. 08 96 30 61.
- Morten Scheving, Morbærhaven 17-19, 2620 Albertslund. Tlf. 02 63 25 47.
- John Sennenvald, Ndr. Ringgade 30, 1.sal.mf., 4200 Slagelse.
- Teddy Simonsen, Jagtvej 183, 4.tv., 2100 København Ø. Tlf. 01 20 78 64.
- Jakob Smith, Nybølvej 4, 6400 Sønderborg.
- Bodil Stenz, Honum Skovvej 1, 8762 Flemming. Tlf. 05 67 38 41.
- Marianne Sørensen, Hellevadvej 35, 9320 Hjallerup. Tlf. 08 28 44 23.
- Helle Thomsen, Kirkedammen 27, 8000 Århus C. Tlf. 06 14 26 47.
- Søren Thouggaard, Peter Fabersgade 42, 5., 2200 København N.
Tlf. 01 39 20 31.
- Henriette Veddinge, Fiskedamsgade 29, 3.tv., 2100 København Ø.
- Gudmundur Vilhjalmsón, Tryggavagata, 30, 800 Selfossi Island.
Tlf. 35 49 15 25.

Juni måned 1988

- Mohammad Ahmad, Langesøvej 20, 3080 Tikøb.
- Christian Abildgaard, Havslunde 14B, Himmelev, 4000 Roskilde.
Tlf. 02 75 61 28.

- Uffe Boesen, Silkeborggade 22 3tv. 2100 København Ø. Tlf. 01 43 08 91.
John Christensen, Gøteborg Alle 14 blok 16, 8200 Århus N.
Tlf.06 16 46 41.
- Øluf Christensen, Gauksrimi 22, 800 Selfoss Island. Tlf. 991 5 97 25 78.
Rikke Thorbjørn, Skovsingt 22, 8500 Grenaa. Tlf. 06 32 63 16.
Johnny Eriksen, Godthåbsvej 8, 9700 Brønderslev. Tlf. 08 82 35 01.
Marlene Frederiksen, Sønderlundsvej 101, 4000 Roskilde. Tlf. 02 35 08 44.
Malene Groes, Mosevej 2, Veddum, 9560 Hadsund. Tlf. 08 58 52 71.
Tina Grønborg, Hørsholmsgade 21 1, 2200 København N.
Tlf.01 82 09 96.
- Jens Erik Hansen, Jette Ladegaard Hansen, Ndr. Fasanvej 141 st.th. 200
Frederiksberg C. Tlf. 01 19 18 90.
- Anne Mette Hansen, c/o Mathorne Hansen, Furesøvej 108, 2830 Virum.
Joan Hansen, Doretheasvej 10, 7080 Børkop.
Susanne Hansen, Kajerød Vænge 71, 3460 Birkerød.
Shuwan Issa, Bækmarksvej 27, Ll. Grandløse, 4300 Holbæk.
Tlf.03 44 10 17.
- Claus Jensen, Vesterbrogade 10B stuen, 8000 Århus C.
Karin Jensen, Søstjernen 6, 6710 Esbjerg V.. Tlf. 05 15 06 18.
Mohammad Kharamani, Hjallesevej 47 vær. 102, 5000 Odense C.
Maja Larsen, Helligkorsvej 5A 224, 4000 Roskilde. Tlf. 02 37 26 30.
Åge Lützen, Egilsgade 3st.th., 2300 København S. Tlf. 01 54 32 38.
Birgit Nielsen, Jernbanegade 6A, 4200 Slagelse. Tlf. 03 53 56 33.
Tina Blak Nielsen, Arendalsvej 1, 5320 Aagerup. Tlf. 09 10 71 60.
Verner Olesen, Østeralle 12, 6600 Vejen.
- Trine Olsen, Bisgårdmark 23, 8791 Tranebjerg Samsø. Tlf. 06 59 03 43.
Karen Petersen, Jernbanecalle 72 B 2tv. 2720 Vanløse. Tlf. 01 71 63 43.
Vibeke Rosenkrantz, Skolehuset Frisenfeldt 1, 4874 Gedser.
Hanne Birthe Skafte, Brøndbyvestervej 20 lejl. 21, 2600 Glostrup.
Tlf.02 45 75 12.
- Kirsten Trondhjem, Frederiksberg Bredegade 13B, koll.vær. 22, 2000 F.
Tlf.01 87 44 75.
- Frank Wielandt, Drosselvej 5, 4000 Roskilde. Tlf. 02 35 52 62.
John Wilhjelm, Tjørnevej 30 1mf. 3450 Allerød.

Juli måned 1988

- Jens Andersen, Nyvangsvej 127 v. 106, 8900 Randers.
Janm Binnerup, Nørrebrogade 49 E 5tv., 2200 København N.
Ingrid Bugge, Frankrigsgade 50 v. 403, 2300 København S.
Tlf.01 55 85 73.
- Anne Maria Burr, Regensen, St. Kannikestr. 1160 København K.
Tlf.01 13 80 33.
- Camilla Bøcher, Baggensengade 6 4th. 2200 København N.
Tlf.01 37 59 87.
- Merete Elhauge-Clausen, Hattesens Alle 4 st.th. 2000 F. Tlf. 01 10 57 70.

- Johan Frølund, Rønneholmsvej 15, 2610 Rødovre. Tlf. 01 70 59 92.
 Jørgen Gade, Sølgade 21 2, 8700 Horsens.
 Peter Gilbert, 17. st. Philips Roed, Norwich England.
 Lene Grønabæk, Universitetsparken Koll. 5 v. 211, 8000 Århus C.
 Tlf.06 19 98 34.
 Michael Hansen, Holsbjergvej 15, 2620 Albertslund.
 Søren Henningsen, Jellerødhave 56, 2980 Kokkedal. Tlf. 02 86 62 67.
 Morten Højbjerg, Skovhegnet 9, 8500 Grenå. Tlf. 06 32 41 42.
 Solveig Schultz-Jacobsen, Universitetsparken, parkkollegie bl. 6 t 1.
 Tlf.06 13 93 81.
 Nils Jensen, Brandamsvej 66, 2860 Søborg. Tlf. 01 56 23 93.
 Vagn Konradsen, Fanøgade 10, 6700 Esbjerg.
 Tove Vestergaard Lauridsen, Holbækvej 121, 4180 Sorø. Tlf. 03 63 51 98.
 Maria Mirzaelikandi, Toft, Johannesmindevej 26, 9000 Aalborg.
 Gunhild Madsen, Tolstrupvej 2, 8751 Gedved. Tlf. 05 66 50 84.
 Kirsten Dyhr-Mikkelsen, Næssundvej 190, 9220 Aalborg Ø.
 Jens Mortensen, Harbogade 16, 6990 Ulfborg. Tlf. 07 49 10 47.
 Abdolhossein Nahavandipour, Vildsundvej 80, 9220 Aalborg Ø.
 Berit Petersen, Stakkesund 8 1th, 2100 København Ø.
 Niels-peter Petersen, Lysmosevej 16, 8670 Låsby.
 Bo Ransfort, Tagensvej 19 2, 2200 København N. Tlf. 01 37 02 16.
 Flemming Rasmussen, Rudolf Wulffsgade 24 st.th. 8000 Århus C.
 Tlf.06 14 57 16.
 Marianne Raun, Elmegård Vandlingvej 128, 6100 Haderslev.
 Tlf.04 62 60 67.
 Johannes Rossing, Askhøjvej 80, 8570 Trustrup. Tlf. 06 33 46 35.
 Lene Svane, Lykkegårdsvej 22, 9210 Aalborg SØ. Tlf. 08 11 68 14.
 Vibeke Sørensen, st.st. Blichersgade 4, 8000 Århus C.
 Kirsten Schauser, Trepkasgade 15 2tv. 2100 København Ø. Tlf. 01 37 82 83.
 Christina Sværke, Persillehaven 40, 1303, 2730 Herlev. Tlf. 02 92 14 11.
 Carsten Sønksen, Høhle Gasse 5, 2257 Bredsted Tlf. 009 48 46 71.
 Elsa Sørensen, Ponydalen 10 l.mf. 3000 Helsingør. Tlf. 02 46 65 27.
 Jane Sørensen, Dalstrøget 86 st. 2860 Søborg. Tlf. 01 56 38 49.
 Tine Sørensen, Tjørnevej 16A. Himlingøje, 4652 Hårlev. Tlf. 03 68 68 14.
 Susanne Terndrup, Birkevænget 16, 2680 Solrød Str. Tlf. 03 14 06 73.
 Johanne Vindeløv, Blegdamsvej 29 A. vær. 513, København Ø.
 Tlf.01 26 95 75.
 Michael Bojesen, Bellmandsplads 24, 2100 København Ø. (musiklærer).

Indholdsfortegnelse

Niels Jensen: Filmkunstens folkebibliotek	5
Jørn Fugl: Olympiske billeder	13
John Larsen: Go'daw jeg hedder Larsen og jeg har et godt tilbud til dig	14
Annemette Lichtenberg: Den nye udsmykning	21
Oversigt over Vallekilde Højskoles malerier	27
Herdis Veit: Et kulturmøde	39
Claus Raunholt Jensen: Digt	43
Nyt fra Vallekilde Højskole	45
Kalender	51
Fra elevforeningen	53
Praktiske meddelelser	59
Elevliste	63

REDAKTION:

Jørn Fugl – Annemette Lichtenberg – Lasse Rathnov

ILLUSTRATIONER:

Annemette Lichtenberg

FOTOS

Statens Filmcentral – Annemette Lichtenberg – Jørn Fugl

TRYK:

Holbæk Amts Bogtrykkeri . 4300 Holbæk

